

Καλησπέρα,

Αρχικά θέλω να καταγγείλω την ΔΑΠ που ακόμα μία φορά δεν σέβεται τις αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης των Φοιτητών και δεν δέχτηκε να καθοριστεί η σειρά των ομιλητών τυχαία με κλήρωση (είχε υπερψηφιστεί αυτός ο τρόπος σαν ψήφισμα σε προηγούμενη ΓΣ). Βέβαια δεν είναι έκπληξη αυτό καθώς δεν διστάζουν να στέλνουν mail από τον λογαριασμό του συλλόγου προπαγανδίζοντας τις απόψεις τους και χαρακτηρίζοντας παράνομη την όποια δημοκρατική διαδικασία και έκφραση σαν μια προσομοίωση χούντας.

Προέκυψε ένα ζήτημα με το μάθημα της ηλεκτρονικής και την κυρία Αραπογιάννη καθώς αρνούταν η ίδια να δείξει τα γραπτά στους φοιτητές. Αυτό βέβαια είναι σύνηθες φαινόμενο και σε άλλα μαθήματα.

Αυτό είναι κατακριτέο για τους εξής δυο λόγους:

Πρώτον, εγκαθιστά ένα καθεστώς αυθεντίας-ανίδεου στο μάθημα καθώς τα λάθη που πιθανώς έκανε ο φοιτητής ελέγχονται από μια αναμφισβήτητη (για την ίδια) παντογνωσία (Ένας έλεγχος διόλου αναμφισβήτητος καθώς έχουμε υπάρξει μάρτυρες κάποιων περιπτώσεων λάθος διόρθωσης). Αυτό έναντιώνεται στο πανεπιστημιακό πνεύμα της διακίνησης ιδεών από ίσο προς ίσο και γενικότερα στην ιδέα ότι στην επιστήμη τίποτα δεν είναι παγιωμένο και όλα αμφισβητούνται.

Δεύτερον, μπορούμε εύκολα να κατακρίνουμε την εκπαιδευτική χρησιμότητα του μαθήματος. Βασικό μέρος της εκπαιδευτικής διαδικασίας είναι η να μαθαίνεις από τα λάθη σου. Προφανώς όταν δεν μπορείς να δεις το γραπτό σου δεν μπορείς να δεις και τα λάθη σου πόσο μάλλον να μάθεις από αυτά.

Μετά από τις παραπάνω σκέψεις μπορούμε να αναρωτηθούμε: Οι καθηγητές που το κάνουν αυτό γνωρίζουν ότι διδάσκουν σε πανεπιστήμιο? Ή νομίζουν ότι η σχολή μας είναι εξεταστικό κέντρο και ότι η μόνη δουλειά τους είναι να διορθώνουν γραπτά και να ανακοινώνουν βαθμούς?

Κατατέθηκε πρόταση ώστε να κατατεθεί στην επόμενη Γενική Συνέλευση τμήματος η οποία έλεγε: “Να ανακοινώνονται υποχρεωτικά ώρες προσέλευσης στα γραφεία των καθηγητών, μαζί με τις ανακοινώσεις των βαθμολογιών για να μπορούν οι φοιτητές να βλέπουν τα γραπτά τους.”

Ψηφίστηκε ομόφωνα.

Κατάργηση μαθημάτων Πληροφορικής στο Λύκειο

Μια από τις αλλαγές που πλήττει καθαρά τον κλάδο μας καθώς:

- Οι φοιτητές πολλών τμημάτων που διδάσκονται προγραμματισμό στο Α' εξάμηνο (συπεριλαμβανομένου και του δικού μας) δεν θα έχουν το γνωσιακό υπόβαθρο που μέχρι τώρα ήταν δεδομένο.
- Απαρχαιώνεται κι άλλο το ελληνικό “ψηφιακό” σχολείο αφού δεν θα διδάσκεται πια μία από τις πιο σύγχρονες επιστήμες.
- Έρχεται σε αντίθεση τόσο με τις τάσεις της εποχής και της οικονομίας, όσο και με τις ανάγκες της ψηφιακής κοινωνίας μας.

Δυστυχώς, όμως, δεν είναι απόλυτα προφανές γιατί πρέπει να διδαχτεί η αλγοριθμική σκέψη στο λύκειο και ειδικά για άτομα που δεν θα ακολουθήσουν τον κλάδο μας. Παρ' όλα αυτά πρέπει να γίνουν κινήσεις και να συνεργαστεί ο Σύλλογος μας με τον Σύλλογο Αποφοίτων και την ΓΣ Τμήματος και να γραφτεί ένα κείμενο υπογεγραμμένο και από τους τρεις.

Αλλαγές στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση

Μια από τις σαρωτικές αλλαγές που ανακοινώθηκαν πριν ένα μήνα είναι η εισαγωγή απευθείας στα πανεπιστήμια. Το σίγουρο είναι ότι το σύστημα των πανελληνίων πάσχει καθώς είναι εξαντλητικό και επίπονο για τους μαθητές, αλλά και επειδή δεν είναι ότι πιο σωστό να συνδέεται η δευτεροβάθμια με την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Το κάθε τμήμα θα έπρεπε να είναι ανεξάρτητο και να επιλέγει με δικό του σύστημα αξιολόγησης ποιοί υποψήφιοι θα γίνουν φοιτητές καθώς είναι λογικό ότι το ίδιο το τμήμα ξέρει καλύτερα ποιοί και πόσοι φοιτητές πρέπει να εισαχθούν.

Ένα άλλο θέμα που συζητήθηκε είναι η διεθνοποίηση των πανεπιστημίων και η σχέση τους με τον υπόλοιπο κόσμο είναι η δυνατότητα να διδάσκουν ή να φοιτούν άτομα από όλο τον κόσμο. Στα πρότυπα των μεγάλων πανεπιστημίων, αυτή η αλλαγή θα βελτιώσει το επίπεδο σπουδών και θα ενδυναμώσει την αυτοδιοίκηση του πανεπιστημίου.

Βέβαια δεν είμαστε ακόμα πεπεισμένοι για την πρόθεση της κυβέρνησης στο να παραχωρήσει εξουσία στη διοίκηση των πανεπιστημίων...Και αυτό καθώς υπάρχουν προτάσεις για συμβούλια διοίκησης που θα αποτελούνται από προσωπικότητες εκτός πανεπιστημίου. Προφανώς το τελευταίο είναι αντικρουόμενο με την αυτοδιοίκηση του πανεπιστημίου. Δεν αντικρούεται μόνο στην περίπτωση που τα συμβούλια δεν είναι διοικητικά αλλά συμβουλευτικά και η γνώμη τους να μην σημαίνει περικοπή στους πόρους, αλλά αλλαγή σχεδίων και στρατηγικής.

Μια ύποπτη αλλαγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση είναι και η καθιέρωση της κάρτας φοιτητή “που θα του δίνει πρόσβαση σε όλες τις παρεχόμενες υπηρεσίες“. Η υποψία γεννιέται αν πάρουμε ως δεδομένο την αντιστοίχιση των εσόδων του εκάστοτε τμήματος με τον αριθμό φοιτητών και το ποσό που αντιστοιχεί στην εκπαίδευσή του. Αυτή η αλλαγή στην χρηματοδότηση των ιδρυμάτων σύμφωνα με την υποψία μας κάθε άλλο παρά καλό μπορεί να κάνει καθώς οι κυβερνήσεις των τελευταίων χρόνων ψάχνουν αφορμή για την μείωση των δαπανών για την παιδεία. Έτσι, μπορούμε εύκολα να συμπεράνουμε πως η κάρτα φοιτητή είναι άλλη μια διέξοδος για μείωση της χρηματοδότησης.

[Όσον αφορά το άνοιγμα των πανεπιστημίων στα ερευνητικά κέντρα και την αγορά εργασίας, φαίνεται ότι είναι η μόνη πραγματική διέξοδος για να οδηγηθούμε σε πραγματική αυτοδιοίκηση (δεδομένου επίσης ότι υπάρχει μειωμένη χρηματοδότηση) και βελτίωση του επιπέδου σπουδών. Αν το πανεπιστήμιο έχει το πάνω χέρι στα ερευνητικά προγράμματα και δεν επιβάλλονται από εξωτερικούς παράγοντες, τότε μπορεί να υπάρξει μεγάλη πρόοδος στην ερευνητική δραστηριότητα, τομέας στον οποίο πάσχουν τα ελληνικά πανεπιστήμια σε σχέση με τα πανεπιστήμια του εξωτερικού.]

Το σημαντικότερο είναι οτι πουθενά δεν αναφέρεται αύξηση της χρηματοδότησης παρά μόνο τρόποι να ελέγχεται! Σε κάθε περίπτωση περιμένουμε τις επίσημες προτάσεις και νομοσχέδια για να έχουμε και ολοκληρωμένη εικόνα και απαιτούμε σε καμία περίπτωση να μην μειωθεί η χρηματοδότηση της παιδείας, όταν τα τελευταία χρόνια πάσχει και έχει αναγκη να πολλαπλασιαστεί.\

ΥΓ: η παράγραφος που είναι μέσα σε αγκύλες δεν εκφωνήθηκε στην ΓΣ καθώς έγινε συζήτηση πιο πριν μεταξύ ενός ομιλητή(KONTRA) και δυο μεταπτυχιακών του τμήματος όπου εκφράστηκαν βασικά αντεπιχειρήματα που εκφράζουν και εμάς και παραδείγματα μεγάλων πανεπιστημίων απέναντι στο

cliché “έξω οι επιχειρήσεις απο το πανεπιστήμιο”. Φράση την οποία θεωρούμε ουτοπία και αντικρουόμενη με τις σημερινές κοινωνικές συνθήκες. Για παράδειγμα, φάσκεις και αντιφάσκεις όταν αυτό το cliché και την επόμενη ζητάς αντίκρουσμα των πτυχίων στην αγορά εργασίας ή αγωνίζεσαι υπερ των επαγγελματικών δικαιωμάτων. Προφανώς όταν εμπλέκονται στην έρευνα των πανεπιστημίων δεν πρέπει επουδενί να αλλοιώνουν τον δημόσιο χαρακτήρα του (αν είναι δημόσια προφανώς.)

